

diariusz

Politechniki Śląskiej

74492/89/90 nr 6 (17)

Rok akademicki

1989/90

Redaguje
Kolegium Rektorskie

marzec '90

SENAT

26.III.br. odbyło się V zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej. Senat omówił i podjął stosowne decyzje w następujących sprawach.

■ Sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego Politechniki Śląskiej za rok 1989. Sprawozdanie przedstawił JM Rektor (tekst wystąpienia publikujemy w tym numerze). W dyskusji głos zabierali: prof. L. Borcz - przewodniczący Komisji ds. Budżetu i Finansów, doc. R. Bąk, prof. A. Zastawny, prof. J. Zabłocki, prof. J. Wojnarowski, prof. J. Wandrasz, prof. J. Gawroński, prof. J.T. Gawłowski, prof. T. Hop i dr A. Błach. Odpowiedzi na postawione w dyskusji pytania udzielili także: prorektor ds. Dydaktyki, prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem i dyrektor Administracyjny. Senat w wyniku głosowania jednomyślnie przyjął sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego.

■ Założenia i kryteria do planu rzeczowo-finansowego na rok 1990 przedstawił JM Rektor (tekst wypowiedzi Rektora publikujemy niżej). W dyskusji głos zabierali: prof. L. Borcz, prof. A. Zastawny, prof. M. Zdybiewska, prof. W. Gabzdyl, prof. J. Wandrasz, prof. J. Wojnarowski i prof. T. Hop. Senat przyjął do akceptującej wiadomości przedstawione założenia i kryteria (jednomyślnie). Szczegółowy plan będzie mógł być przedstawiony dopiero po otrzymaniu przez Uczelnię danych z MEN o wysokości przyznanej dotacji budżetowej na rok 1990 (... to już koniec marca, a jeszcze informacji wiążących nie ma!).

■ Senat podjął uchwały o wszczęciu postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej: prof. dr M. ROUBENSOWI z Politechniki w Mons i Uniwersytetu w Liège - na wniosek Rady Wydziału Automatyki, Elektryki i Informatyki oraz prof. dr hab. inż. Oktawianowi POPOWICZOWI - na wniosek Rady Wydziału Górniczego.

■ Sprawa powołania Senackiej Komisji ds. Opracowania Ordynacji Wyborczej. W związku z wpływającą kadencją władz akademickich i równocześnie nie rozstrzygniętą dotychczas sprawą nowej ustawy o szkolnictwie wyższym Senat przyjął propozycję Kierownictwa Uczelni, aby działania związane z wyborem nowych władz rozpocząć od przygotowania projektu ordynacji

wyborczej. Punktem wyjścia dla ordynacji będą postanowienia zawarte w projekcie ustawy w wersji, jaka została skierowana do Sejmu przez Radę Ministrów. Senat przyjął także propozycję trybu skompletowania składu komisji, która liczyć będzie łącznie 12 osób. Spośród członków Senatu do Komisji wybrani zostali: prof. J.T. Gawłowski, prof. A. Maciejny, prof. S. Majerski, doc. Sz. Wyra, prof. J. Wojnarowski i prof. A. Zastawny. Pozostałych członków - po dwóch - delegowali: KZ NSZZ "Solidarność" (prof. J. Bandrowski i doc. J. Pochopień), Rada ZNP (dr K. Raszka i dr E. Kałuża) oraz Samorząd Studencki (kol. kol. K. Miśka, D. Bien). I informacja już późniejsza - na pierwszym swym posiedzeniu (2.IV.br.) Komisja dokonała wyboru przewodniczącego. Został nim prof. A. Maciejny (RM).

■ Senat powołał skład Rady Programowej dla opracowania "Historii Politechniki Śląskiej" W jej skład weszli: doc. F. Maurer (RAR), prof. S. Malzacher (RAu), doc. W. Sitko (RB), prof. J. Zabłocki (RCh), prof. Z. Kuczewski (RE), prof. M. Chudek (RG), prof. S. Majerski (RI), doc. S. Bogucka (RMF), prof. J. Folwarczny (RME), doc. J. Wójcikowski (RMT), prof. T. Lamber (RM) i prof. J. Przybylski (RT). Przypominamy, że honorowym przewodniczącym Rady wybrany został już znacznie wcześniej prof. dr inż. Stefan Kaufman, dr h.c. Politechniki Śląskiej.

■ Sprawa wniosku Instytutu Metaloznawstwa (RMT) o powołanie w ramach organizacyjnych Politechniki Śląskiej średniej szkoły technicznej o profilu mechanicznym została po bardzo ożywionej dyskusji odesłana do Senackiej Komisji ds. Dydaktyki oraz Komisji ds. Organizacji i Rozwoju. Wcześniej o zajęcie stanowiska w tej sprawie proszona będzie Rada Wydziału Mechanicznego Technologicznego. We wspomnianej, ożywionej dyskusji głos zabierali: doc. R. Bąk, prof. J. Wandrasz, prof. M. Zdybiewska, prof. W. Gabzdyl, prof. K. Machej, doc. Z. Kleszczewski, doc. W. Miśka, doc. J. Marciniak (reprezentujący wniośców), prof. J. Gawroński, prof. J.T. Gawłowski, dr A. Skrzywan-Kosek i dr A. Błach.

■ W posiedzeniu udział brało: członków Senatu 35 (na 43), z głosem doradczym 3 (4), zaproszonych 6 (6). Obrady trwały dokładnie sześć godzin.

WARUNKI REALIZACJI PLANU RZECZOWO-FINANSOWEGO W UCZELNI W ROKU 1989
(tekst wystąpienia JM Rektora na posiedzeniu Senatu).

■ Przedstawione Wysokiemu Senatowi sprawozdanie z realizacji planu rzeczowo-finansowego Politechniki Śląskiej za 1989 r. zostało opracowane zgodnie ze zwyczajowo przyjętym schematem. Zawiera ono odpowiednio dane liczbowe oraz krótkie komentarze dotyczące poszczególnych rodzajów obowiązków i zainteresowań Uczelni. Z natury rzeczy są to dane odnoszące się głównie do spraw ekonomicznych. Można z nich jednak także odczytać, choćby w pewnym zakresie, informacje o kondycji merytorycznej Uczelni. Moim celem w wystąpieniu wprowadzającym jest ogólniejsze spojrzenie na rok 1989. Aby ocenić dane, należy przede wszystkim przypomnieć, choćby w ogólnych zarysach, warunki zewnętrzne, które towarzyszyły nam w 1989 r., zwłaszcza w drugiej jego połowie. Bez żadnej przesady można stwierdzić, że miniony rok charakteryzował się złożonymi i systematycznie pogarszającymi się warunkami dla wszelkich obszarów działalności. Do szczególnie dotkliwych zjawisk należała gwałtownie narastająca, szczególnie w drugiej połowie roku, inflacja. Jej skutki to przede wszystkim:

- gwałtownie rosnące ceny zaopatrzeniowe oraz zamawianych usług,
- zatory płatnicze,
- chaotyczny rynek zaopatrzeniowy zdominowany przez producentów.

Do warunków tych należało dostosować działalność Politechniki Śląskiej, korygując na bieżąco realizację zadań rzeczowych przyjętych w planie rocznym. Pierwszym elementem tej adaptacyjnej polityki było ograniczenie do minimum negatywnych skutków oddziaływania na życie Uczelni rozregulowanej gospodarki kraju. Lawinowo rosły koszty działalności. Natomiast uzyskiwane dochody z działalności umownej i usługowej, przy ich rosnących kosztach i nie korygowanych odpowiednio cenach, niepokojąco kurczyły się. Stan ten usprawiedliwia decyzje ograniczające zakres niektórych przedsięwzięć i tym samym ich koszty wszędzie tam, gdzie było to niezbędne. Następnym było zahamowanie realizacji niektórych zamierzeń i programów ujętych w planie rzeczowo-finansowym.

■ **DZIAŁALNOŚĆ REMONTOWA I INWESTYCYJNA.** Sytuacja, o której wspominałem, spowodowała wstrzymanie z dniem 1 sierpnia 1989 roku otwierania nowych robót remontowych poza pracami związanymi z usuwaniem awarii i zagrożeń bhp. Wykazane w sprawozdaniu przekroczenie wydatków na fundusz remontowy zawiera 4 zadania, na przerwanie których nie można było sobie pozwolić. Były to:

- modernizacja centralnego źródła ciepła,
- budowa uczelnianej centrali telefonicznej wraz z siecią teletechniczną i teleinformatyczną,
- przebudowa Domu Studenckiego "SEZAM", w związku z m.in. zmianą jego funkcji,
- kapitalny remont Domu Studenckiego w Katowicach.

Pozostałe roboty zostały praktycznie wstrzymane, co w efekcie dało wykonanie zadań rzeczowych planu remontów na poziomie 60%. Utrzymanie właściwego stanu technicznego naszej Uczelni i zapewnienie związanych z tym właściwych warunków jej działania stwarzało i stwarza szczególnie wysokie wymagania organizacyjne, techniczne i

finansowe. Sam fakt eksploatacji instalacji własnego źródła ciepła, instalacji o niskiej wydajności i niedofinansowanej przez wiele lat, stwarza ogromne kłopoty. Przez ostatnie dwa lata zmuszeni byliśmy do podjęcia bardzo kosztownego remontu i rozbudowy tej instalacji. Sytuacja gospodarcza kraju miała także wyjątkowo niekorzystny wpływ na realizację naszych inwestycji. Mimo to udało się pozyskać środki na podtrzymanie w ubiegłym roku prac związanych z budową Biblioteki. Zniknęła natomiast z horyzontu możliwość rozpoczęcia budowy obiektów sportowych. Nikłe są szanse na szybkie wznowienie tej sprawy. Należałoby więc rozważyć możliwość finansowego wsparcia heroicznym wysiłków Akademickiego Związku Sportowego, który doprowadził do wejścia wykonywcy na plac budowy hali sportowej, ale środków finansowych wystarczyło zaledwie na wstępne roboty ziemne i fundamentowe. Kontynuowanie inwestycji jest szczególnie ważne przy rosnących w astronomicznym tempie kosztach dzierżawy sal gimnastycznych. Planowo bieży natomiast w ubiegłym roku prace przy budowie sieci łączności oraz centrali telefonicznej. Zawansowanie prac gwarantuje oddanie centrali do eksploatacji w III kwartale bieżącego roku.

■ **KSZTAŁCENIE KADR I ZATRUDNIENIE.** W zakresie kształcenia kadr utrzymują się tendencje przewidywane w programach rozwoju kadry określone na posiedzeniu Senatu w styczniu 1988 r. Nastąpił wzrost liczby nauczycieli akademickich, szczególnie w grupie docentów i asystentów oraz stażystów. Fakt ten należy uznać za pozytywny. Gorzej natomiast kształtują się dane dotyczące struktury i liczby zatrudnionych w grupie pracowników inżyniersko-technicznych i administracyjno-ekonomicznych. Wzrost o 30 osób grupy pracowników administracyjno-ekonomicznych należy zapewne wiązać z dużą liczbą osób powracających z urlopów wychowawczych.

■ **KSZTAŁCENIE STUDENTÓW.** W celu pełniejszego wykorzystania możliwości kadrowych, kierując się własną oceną przewidywanego zapotrzebowania na kadry inżynierskie, zwiększono liczbę przyjętych na rok pierwszy w roku akademickim 1989/1990. Fakt ten, nie wywołując w istocie istotnego zwiększenia nakładów ekonomicznych, sprzyjać powinien lepszemu wypełnianiu przez Uczelnię swych obowiązków i funkcji dydaktycznych. Mimo zmniejszenia się godzin ponadwymiarowych, istnieje nadal bardzo zróżnicowane obciążenie dydaktyczne w poszczególnych jednostkach. Największą liczbę godzin ponadwymiarowych odnotowaliśmy w Instytucie Techniki i Eksploatacji Złóż (8.587 h), Studium Wychowania Fizycznego (7.863 h), Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych (7.333 h). Wśród Wydziałów - Wydział Górniczy (27.639 h), Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki (10.514 h).

■ **DZIAŁALNOŚĆ BADAWCZA.** Nie zmieniła się zasadniczo struktura badań naukowych prowadzonych w 1989 r. Mimo podwojenia "sprzedaży" efekty ekonomiczne, względnie rzecz biorąc, nie mogą być w pełni zadowalające. Przyczyna tego stanu rzeczy nie tkwi jednak wewnątrz Uczelni (przynajmniej nie głównie), lecz jest następstwem niedostatecznej rewaloryzacji nakładów na badania i to zarówno wykonywane w ramach programów centralnych, jak i zlecane przez jednostki gospodarki i inne instytucje. Szczegółowe dane podane są w oddzielnym sprawozdaniu.

Załącznik przedstawia też informacje o stanie zakupów ze środków inwestycyjnych. Uzupełniają ją dane o środkach wykorzystanych przez Wydziały przy realizacji programów komputeryzacji Uczelni. Dodatkowo należy wyraźnie podkreślić systematyczny wzrost wskaźnika nowoczesności aparatury w Politechnice Śląskiej. Dokładne sprawozdanie Działu Aparatury przedstawiam Wysokiemu Senatowi obiegiem.

■ **REALIZACJA PROGRAMU KOMPUTERYZACJI ZARZĄDZANIA.** Założone w ubiegłym roku w planie komputeryzacji zadania dotyczące zarządzania i administrowania Uczelnią zostały zrealizowane. Do dnia 31 grudnia 1989 roku pełną obsługą komputerową objęte zostały płace pracownicze oraz działalność socjalna. Zaawansowane zostało bardzo poważnie wdrażanie systemu kadrowego. Pozostałe do wykonania zadania realizowane były zgodnie z ustalonymi harmonogramami. Należy stwierdzić, że przekazany komórkom administracyjnym sprzęt komputerowy jest w pełni wykorzystany. O skuteczności i tempie przetwarzania danych mogliśmy przekonać się przy częstych ostatnio regulacjach płacowych.

■ **DZIAŁALNOŚĆ SOCJALNA I OCHRONA ZDROWIA.** Działalność socjalna i bytowa nie uległa istotnym ograniczeniom w minionym roku. Stosowano wypracowany przez lata model działalności socjalnej oparty na społecznym nadzorze związków zawodowych. Nie poprawiła się natomiast sytuacja mieszkaniowa pracowników, ale jest to odbiciem ogólnopolskiego kryzysu mieszkaniowego. Problematyką tą szerzej zajmiemy się przy szczegółowej analizie planów działalności socjalnej i mieszkaniowej na 1990 rok. Wspomagaliśmy także Akademicką Służbę Zdrowia, zapewniając jej lepsze warunki techniczne i lokalowe. Między innymi na koszt Uczelni wybudowana została nowoczesna pracownia protetyki stomatologicznej.

■ **WARUNKI PRACY.** Warunki pracy w poszczególnych jednostkach w dalszym ciągu są bardzo zróżnicowane. Zasadniczą sprawą jest nadal stwarzanie właściwych warunków lokalowych dla wszystkich jednostek podstawowych. W tym względzie możemy liczyć wyłącznie na własne siły. Zabiegi o zainteresowanie tymi problemami Władz Miasta nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. Wręcz przeciwnie, Miasto zainteresowane jest pozyskaniem odpowiednich obiektów od Politechniki Śląskiej. Dziś i w dającej się prognozować przyszłości, nie można liczyć na rozszerzenie frontu inwestycyjnego, należy zatem przyjrzeć się jeszcze raz posiadanym zasobom lokalowym. Rozważyć należy między innymi sposób wykorzystania budynku Studium Wojskowego oraz innych pomieszczeń w sposób rażąco mniej obciążonych niż inne lokale. Przyspieszenia wymaga budowa Biblioteki Głównej.

PODSUMOWANIE

1. Szybko narastająca inflacja w drugiej połowie ubiegłego roku zaburzyła głównie program rozwiązywania planu remontowego, nie pozwala także w pełni zrealizować pewnych zobowiązań wobec Instytutów dotyczących dodatkowych zakupów w celu rozwoju laboratoriów podstawowych.
2. Uzyskiwany mimo niesprzyjających uwarunkowań zewnętrznych dodatni wynik finansowy pozwala, przynajmniej w pewnym zakresie, uruchomić działalność inwestycyjną Uczelni w roku 1990.

3. Należy mocno podkreślić, że w 1989 roku nie zanotowano sytuacji, która byłaby zagrożeniem dla zobowiązań płacowych wobec pracowników. Należeliśmy do grupy niewielu Uczelni, a być może byliśmy jedyną Uczelnią, w której pracownicy wszystkich grup otrzymywali wynagrodzenia wg stawek maksymalnych. To także, jak sądzę, jest ważne dla atmosfery pracy na Uczelni.

4. Zamknięcie bilansu ekonomicznego roku 1989 z dodatnim wynikiem finansowym jest zasługą całego środowiska akademickiego. Za pośrednictwem Wysokiego Senatu dziękuję wszystkim naszym Koleżankom i Kolegom za wysiłek i zaangażowanie w sprawę Uczelni. Pragnę także gorąco podziękować wszystkim członkom Wysokiego Senatu, że mimo wielu przeszkód i niedostatków skutecznie przyczynili się do rozwiązywania naszych problemów, okazali wiele troski o dalszy rozwój Politechniki Śląskiej. Szczególnie dziękuję tym, którzy wspierali nasze zamierzenia w naukowych i społecznych gremiach pozauczelnianych.

ZAŁOŻENIA DO PLANU RZECZOWO-FINANSOWEGO UCZELNI NA ROK 1990 (wystąpienie JM Rektora na posiedzeniu Senatu)

■ **WPROWADZENIE.** Warunki zewnętrzne (brak do tej chwili danych o wysokości dotacji budżetowej, złożona sytuacja ekonomiczna, trudności w prognozowaniu ewolucji kosztów działalności badawczej, dydaktycznej i gospodarczej, przewidywane zmiany zasad finansowania szkół itp.) istotnie utrudniają w chwili obecnej sformułowanie szczegółowego planu rzeczowo-finansowego na rok 1990. Z tej racji Kierownictwo Uczelni może przedstawić Senatowi główne zasady i założenia realizacyjne polityki finansowo-gospodarczej Politechniki Śląskiej w roku bieżącym. Dane liczbowe podane w załączniku ograniczono tylko do wybranych dziedzin funkcjonowania Uczelni. Przy ustalaniu podstawowych elementów tej polityki kierowano się następującymi założeniami i przesłankami:

1. Stosunkowo zwarty i dobrze zorganizowany potencjał badawczy i dydaktyczny Politechniki Śląskiej powinien zostać w podstawowych dyscyplinach i kierunkach naukowych utrzymany, a w niektórych z nich (przez przekazanie dodatkowych środków) rozwinięty. Nie ulegają zmianie przyjęte na początku kadencji i w roku ubiegłym założenia dotyczące działalności dydaktycznej, doskonalenia struktur organizacyjnych i zarządzania oraz priorytety inwestycyjne.
3. Konieczne są ciągłe działania racjonalizujące zarówno w sferze zatrudnienia, jak i pozostałych obszarach działalności Uczelni. Uzyskane w wyniku tych przedsięwzięć efekty powinny być przeznaczone na wspomaganie działalności merytorycznej.

■ **ZAŁOŻENIA OGÓLNE POLITYKI FINANSOWEJ UCZELNI.** W roku 1990 zostaje w całej rozciągłości podtrzymany kierunek poczyną zakładający decentralizację decyzji finansowych, przy jednoczesnym zwiększeniu odpowiedzialności merytorycznej i ekonomicznej wszystkich jednostek. Kierownictwo Uczelni przedkłada Wysokiemu Senatowi propozycję przyjęcia następujących zasad:

1. Pozostawienie bez istotniejszych zmian kryteriów rozdziału środków na prowa-

- dzenie działalności dydaktycznej. Przewidywane drobne korekty w tym zakresie zmierzają do uwzględnienia struktury zadań pedagogicznych w poszczególnych Instytutach oraz charakterystyki istniejącej technicznej bazy nauczania.
2. Jednostki podstawowe (instytuty i katedry) uzyskują na swe potrzeby dotacje na działalność dydaktyczną bez pośrednictwa Wydziału. Dziekani otrzymują natomiast odpowiednią pulę środków na finansowanie działalności ogólnowydziałowych. To rozwiązanie powinno prowadzić do zwiększenia odpowiedzialności kierowników jednostek za gospodarkę środkami finansowymi.
  3. 50% wielkości zysków osiągniętych przez jednostki podstawowe w działalności badawczej będzie kierowane do Instytutu na działalność inwestycyjną. Pozostała część środków pozostaje w dyspozycji "centrum".
  4. Rozdział środków do dyspozycji jednostek pochodzących z odpisów amortyzacyjnych zostanie dokonany do końca czerwca po ocenie sytuacji finansowej Uczelni w pierwszym półroczu 1990 r.
  5. Utworzy się w "centrum" rezerwę środków finansowych przeznaczonych na działalność dydaktyczno-wychowawczą, która pozwoli w sytuacji ekstremalnej na finansowanie nieprzewidzianych wydatków związanych z bieżącą działalnością Szkoły.

■ **DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA.** Ekonomiczne aspekty działalności dydaktycznej wymagają skupienia uwagi w 1990 r. na następujących elementach:

1. Pełniejsze wykorzystanie potencjału kadrowego i bazy laboratoryjnej w zakresie dydaktycznym:
  - stan obecny powoduje, że część kadry naukowo-dydaktycznej na niektórych wydziałach ma niedobór pensum obciążenia dydaktycznego, a laboratoria studenckie nie są w pełni wykorzystane,
  - wystąpienie do MEN w sprawie przyjęcia na I rok studiów dziennych w roku akademickim 1990/1991 większej niż w ub.r. liczby kandydatów (1885 - co spowoduje, że liczba studiujących wzrośnie łącznie do 8300, w tym 7000 na studiach dziennych) stanowi tutaj ważny element polityki dydaktycznej Uczelni.
2. Racjonalizacja struktury obciążenia dydaktycznego:
  - o wysokości obciążenia dydaktycznego decyduje głównie liczba godzin zajęć laboratoryjnych, projektowych i seminaryjnych. Liczebność grup studenckich jest dla nich normowana i w małym stopniu zależy od podziału studentów na liczne specjalności i specjalizacje. Podział ten wpływa na rozdrobnienie grup wykładowych, ale ich udział w łącznym obciążeniu stanowi tylko 15%. Nie jest to więc czynnik decydujący o wzroście kosztów dydaktyki,
  - rezerwy tkwiące w nieracjonalnym podziale na grupy wykładowe powinny zostać wykorzystane w celu uelastycznienia formy studiów, na przykład - prowadzenie równoległych wykładów przez różnych profesorów (wykładowców) i stworzenie możliwości wyboru wykładu przez studentów,
  - poddać analizie należy również te rodzaje zajęć, które tylko z nazwy dają podstawę do podziału grup studenckich na podgrupy zajęciowe. Decyzje na

szczeblu MEN zatwierdzające plany studiów nie mogły wychwycić tych nieracjonalności: są one widoczne przy analizie Uczelnianej.

3. Obniżenie liczby godzin ponadwymiarowych i niedociągnięcia dydaktycznego:
  - liczba godzin ponadwymiarowych wykazuje tendencję spadkową w przeciwieństwie do niedociągnięcia, które wzrasta. Jest to wynikiem przede wszystkim wzrostu liczby nauczycieli akademickich. Odejścia z pracy i przemieszczenia kadry są pojedynczymi przypadkami,
  - godziny ponadwymiarowe mogą stać się - przy obecnym rynku pracy - sprawą o istotnym znaczeniu. Powinno to spowodować wzrost dyscypliny pracy,
  - wobec trudności zrekompensowania niedociągnięcia godzinami z prac badawczych (zleconych) powinno nastąpić zaostrzenie wymagań kadrowych w jednostkach nie mogących od kilku lat zlikwidować nadmiernego niedociągnięcia i nie posiadających równocześnie zleceń na prace badawcze.
4. Praktyki studenckie zawodowe:
  - w minionym roku 54% studentów odbywających praktyki zawodowe zawarło umowy o pracę z zakładami - co zaoszczędziło ponad połowę wydatków na praktyki studenckie,
  - w bieżącym roku należy liczyć się z koniecznością pokrycia kosztów praktyk przez budżet Uczelni dla 90% studentów, przy równoczesnym 10% wzroście liczby studentów skierowanych na praktyki w ogóle. Przewidywane koszty praktyk wyniosą 900 mln zł,
  - wystąpiła tendencja do ograniczenia wymiaru praktyk, zwłaszcza tych o charakterze robotniczym. Konieczność ulepszania praktyk powinna wyprzedzać takie tendencje. Głównym kryterium powinna być przydatność tej formy zajęć dla procesu kształcenia.
5. Dążenie do zahamowania spadku nauczania odpłatnego:
  - obecnie odpłatne są: semestr zerowy dla kandydatów na studia zaoczne, studia podyplomowe, studia dla części obcokrajowców, niektóre kursy językowe, egzaminy o charakterze państwowym dla osób z zewnątrz. Stwierdzamy zdecydowany spadek wpływów ze wszystkich wymienionych form działalności dydaktycznej,
  - konieczne staje się zreformowanie propozycji studiów podyplomowych z typowo technicznych na techniczno-ekonomiczne, przy równoczesnym wzroście motywacji dla Instytutów prowadzących studia (na przykład w postaci zwiększonej dotacji dydaktycznej i na zakup aparatury).
4. Racjonalizacja finansowania działalności socjalnej, kulturalnej i sportowej studentów:
  - istniejący obecnie sposób podziału środków finansowych na poszczególne organizacje studenckie i młodzieżowe ulega zmianie na korzyść dotacji docelowych,
  - środki finansowe przyznaje się do dyspozycji samorządu studenckiego, który na podstawie decyzji wewnętrznych kieruje je na konkretne działania organizacji agend studenckich,
  - do dyspozycji Rektora pozostają środki na dofinansowanie niektórych uczel-

nianych agend kulturalnych i inicjatyw studenckich nie zaplanowanych w wydatkach samorządu studenckiego.

■ BADANIA NAUKOWE I WSPÓŁPRACA Z PRZEMYSŁEM.

1. Należy oczekiwać relatywnego zmniejszenia zaangażowania Uczelni w umownej działalności badawczej i tym samym obniżenia dochodów z tej działalności. Wstępne prognozy wskazują, że łączna wartość tzw. "sprzedaży" nie przekroczy w 1990 r. 30 mld zł. Nastąpi zapewne także istotne zróżnicowanie zaangażowania poszczególnych jednostek w realizacji badań zleconych przez koordynatorów programów centralnych i przez jednostki gospodarcze.
2. Ważną implikacją zmniejszenia dochodów z umownej działalności badawczej będzie zawężenie możliwości wzbogacania Uczelni w aparaturę naukową. Tylko częściowo problem ten może być złagodzony przez przewidywane zmniejszenie ogólnych kosztów uczelnianych i wydziałowych oraz przez docelowe dotacje MEN (na rok 1990 Uczelnia otrzymała np. 1,8 mld zł).
3. W dalszym ciągu doskonalony będzie system określenia wielkości kosztów ogólnych związanych z działalnością umowną. Jego główną cechą będzie ściślejsze powiązanie kosztów z miejscami ich tworzenia. Spowoduje to powstanie nowych przesłanek do oszczędności i indywidualizacji narzutów w 1991 r.

Władze Uczelni prowadzić będą ponadto - stwarzając odpowiednie motywacje - działania mające na celu:

- a) przejmowanie na stan Uczelni aparatury zakupionej w ramach realizowanych prac umownych,
- b) zwiększenie efektywności ekonomicznej działalności patentowo-licencyjnej,
- c) sprzedaż zbędnej aparatury i urządzeń,
- d) pozyskiwanie aparatury i środków z różnego rodzaju fundacji i funduszy docelowych.

■ ZATRUDNIENIE

1. Konsekwentnie należy zachować priorytet dla przyjęć asystentów stażystów. W roku 1990 zakłada się zatrudnienie 100-120 absolwentów.
2. Konieczna jest ogólna racjonalizacja zatrudnienia z zamierzeniem ograniczenia stanu zatrudnienia w grupie pracowników administracyjno-ekonomicznych i obsługi. Zwolnienia z pracy nie mają być celem samym w sobie. Tę filozofię powinna zastąpić filozofia utrzymania potencjału kadrowego z jednoczesnym podejmowaniem nowych obowiązków i tworzeniem warunków do lepszego wypełniania przez Uczelnię jej funkcji dydaktycznych i naukowych.
3. Wydaje się celowe ograniczenie (do końca 1990 r.) przyjęć pracowników z zewnątrz (poza asystentami stażystami). Postępowanie takie służyłoby wewnętrznemu przepływowi kadr wymuszonemu działaniami racjonalizującymi i stworzyłoby możliwość napływu kadr do jednostek podejmujących nowe zadania i obowiązki.

■ WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

1. Przesuwa się do instytutów i katedr środki finansowe przeznaczone na realizację współpracy zagranicznej. W puli centralnej pozostają środki przeznaczone na finansowanie skutków wynikających z wymiany bezdewizowej (umów o współ-

pracy) oraz z umów międzynarodowych sygnowanych przez MEN.

2. Za celowe uważa się przeanalizowanie do lipca wszystkich dotychczas zawartych umów o współpracy, a kończących się w 1990. Analiza powinna wskazać na zasadność ewentualnych umów, z wyraźnym określeniem celów merytorycznych i nowych zasad finansowania współpracy.

■ INWESTYCJE I REMONTY. Utrzymać należy następujące priorytety w działalności remontowej:

- a) kontynuacja i zakończenie rozbudowy i remontów źródła ciepła oraz sieci zewnętrznych i wewnętrznych,
- b) kontynuacja i zakończenie rozbudowy systemu łączności,
- c) kontynuacja i zakończenie przebudowy DS "Sesam",
- d) kontynuacja remontu kapitalnego DS w Katowicach.

Bezwzględnie utrzymać należy na placu budowy wykonawców Biblioteki Głównej. Pozyskanie nakładów na to zadanie inwestycyjne (na poziomie zapewniającym podtrzymanie w bieżącym roku procesu inwestycyjnego) powinno być planem minimum.

■ DOMY I STOŁÓWKI STUDENCKIE. Kontynuacji wymagają działania na rzecz ograniczenia kosztów eksploatacji domów studenckich i hoteli asystenckich. Prace te należy realizować przy współudziale Samorządu Studenckiego i Rad Mieszkańców na zasadach partnerskiej współpracy. Eliminować należy natomiast działania emocjonalne, nie przynoszące zazwyczaj racjonalnych rozwiązań służących poprawie funkcjonowania DS i HA.

■ DZIAŁALNOŚĆ SOCJALNO-BYTOWA. Celem działalności socjalno-bytowej będzie utrzymanie stanu posiadania w zakresie własnej bazy wczasowo-kolonijnej. Rozpoczętą w 1987 r. realizację rozsądnego programu rozbudowy bazy domków campingowych typu "BRDA" w Jastrzębiej Górze należy wstrzymać, aby dokładnie określić możliwości finansowe Szkoły.

■ UWAGI KOŃCOWE

1. Przedstawione zasady rozwiązywania niektórych problemów ekonomicznych Uczelni w 1990 r. powinny sprzyjać racjonalizacji wydatków. Zaproponowane ograniczenia nie stanowią żadnego zagrożenia dla merytorycznej działalności Szkoły.
2. Pełne wykorzystanie istniejących możliwości finansowych, przy zwiększeniu dyscypliny finansowej, nie powinno istotnie ograniczyć (w porównaniu z 1989 r.) zakresu przedsięwzięć gospodarczych i remontowych, a w żadnej mierze działalności dydaktycznej.
3. Przy pozyskaniu środków z dotacji budżetowej na poziomie (jest to ocena potrzeb Uczelni, danych jeszcze nie ma):
  - działalność dydaktyczna ok. 55 mld zł,
  - fundusz płac ok. 28-29 mld zł (przy obecnych stawkach zaszerogowania),
  - fundusz stypendialny ok. 11 mld zł,
  - fundusz remontowy ok. 15 mld zł,
  - fundusz bezosobowy, honoraria ok. 7 mld zł,
  - inwestycje ok. 6-8 mld zł,przy równoczesnym wdrożeniu podanych założeń i zasad polityki ekonomicznej, powstaną warunki efektywnej i skutecznej pracy Szkoły i całego środowiska akademickiego.
4. W celu zapewnienia możliwości ewentualnego "koniecznego manewru" w przypadkach, które mogą ewentualnie powstać na sku-

tek braku warunków do dokładnej prognozy rozwoju sytuacji ekonomicznej, Kierownictwo Uczelni proponuje zachowanie jako "strategicznej" rezerwy kwoty 90 tys. USD będących aktualnie na koncie uczelnianym.

REKTOR, KOLEGIUM REKTORSKIE

■ 5.III.br. (12 posiedzenie) obrady Kolegium niemal w całości poświęcone były sprawom finansowym Uczelni. Pierwsza z tej grupy spraw - to bilans Uczelni. Oddany został w MEN w terminie i co najważniejsze, przyjęty. To naprawdę duża sprawa. Sprawozdanie złożone Kolegium przez kwestora (dokładnie - przez panią kwestor) wywołało jednakże ożywioną dyskusję. Celem było wyciągnięcie wniosków na przyszłość co do zasadności poniesionych kosztów na niektóre wykonane zadania w różnych obszarach działalności. Szczególnie dokładnie analizowano końcowe skutki finansowe w działalności remontowej. Wszystkie te sprawy będą przedstawione do zatwierdzenia przez Senat na najbliższym jego posiedzeniu (26.III.br.). Tutaj podamy tylko końcowe podsumowanie. Bilans roku 1989 Uczelnia zamknęła nadwyżką finansową w wysokości 3.339.597 tys. zł (tak, tak - ponad trzy miliardy złotych. To nie jest pomyłka). Propozycja podziału nadwyżki jest następująca: na Uczelniany Fundusz Nagród 20%, tj. 418.826 tys. zł, na Fundusz Rozwoju 2.920.163 tys. zł, na Fundusz Efektów Wdrożeniowych 568 tys. zł. Podane kwoty będą, oczywiście, dokładnie jeszcze sprawdzane przed przekazaniem sprawozdania najpierw do Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów, a potem na posiedzenie Senatu. Jak na wyjątkowo trudne warunki, w jakich przyszło nam działać w roku ubiegłym, podsumowanie działalności Uczelni, jeśli chodzi o skutki finansowe, jest naprawdę przyzwoite. Oceny dokona Senat. Kolegium przedyskutowało także wstępnie założenia do planu rzeczowo-finansowego Uczelni na rok 1990. Była to dość trudna - delikatnie mówiąc - dyskusja, bowiem jak do tej pory (początek marca), nie otrzymaliśmy jeszcze informacji z MEN o wysokości dotacji budżetowej na ten rok. Podobnie zresztą, jak wszystkie pozostałe szkoły wyższe. Postanowiono kontynuować dyskusję na następnym posiedzeniu Kolegium. Do tego czasu Kierownictwo Uczelni ma przygotować projekt założeń wspomnianego planu.

■ 15.III.br. (13 posiedzenie) Kolegium omawiało projekt założeń do planu rzeczowo-finansowego na rok 1990. Szczegółowe informacje na ten temat podamy relacjonując posiedzenie Senatu, na którym założenia będą przedstawione do zatwierdzenia. Kolegium przyjęło również propozycję porządku obrad najbliższego posiedzenia Senatu. Długa dyskusja wywołała tutaj zagadnienie - powoływać Komisję Wyborczą, czy nie powoływać (oczywiście powołuje Senat). Kadencja organów jednoosobowych i kolegialnych dobiega końca. Nowa ustawa, a raczej jej projekt, wniesiony do Sejmu - przewiduje odmienny tryb wyłaniania władz akademickich na najbliższą kadencję. Rektor i dziekani mają być wybierani przez kolegia elektorów. Ale nowa ustawa jeszcze w "powijakach". Dotychczasowa ustawa i obowiązujący jeszcze statut Uczelni przewidują coś innego (wybór rektora przez senat, a dziekanów przez rady wydziałów). Czas

upływa. W myśl statutu Senat powinien powołać Komisję Wyborczą do końca marca. Podobnie na wydziałach. W równie kłopotliwej sytuacji są zresztą wszystkie szkoły wyższe. Kolegium pozytywnie, po dyskusji, zapiniowało ostatecznie wniosek Kierownictwa Uczelni, aby zaproponować Senatowi powołanie Komisji ds. Opracowania Ordynacji Wyborczej, kierując się przy tym projektem nowej ustawy. Komisja Wyborcza byłaby natomiast powołana na posiedzeniu nadzwyczajnym Senatu, zwołanym w bardzo bliskim terminie po uchwaleniu nowej ustawy. A co będzie, jeśli do końca marca nowa ustawa nie ukaże się? Odpukać w niemalowane... I pomyśleć. Trzynaste posiedzenie i gordyjski węzeł do rozsoplania!

■ 19.III.br. (14 posiedzenie). Głównym punktem porządku obrad były - nowe kierunki dydaktyczne, obecny ich stan i program dalszego rozwoju. Materiały przedstawione przez prorektora RD dotyczyły trzech kierunków studiów: automatyki i robotyki, które są prowadzone na Wydziale RAU od trzech lat, a od roku także na Wydziale RMT - biotechnologii, która na razie jest prowadzona jako specjalność - biotechnologia środowiskowa w ramach kierunku inżynieria środowiska oraz telekomunikacji, która jest obecnie specjalnością: aparatura elektroniczna - aparatura telekomunikacyjna (podwójna nazwa) prowadzona na kierunku elektronika na RAU. Szczególną uwagę zwracano w dyskusji na dwie sprawy - na stan kadry naukowej i stan bazy laboratoryjnej. Wszystkie trzy kierunki (piszemy tak w skrócie, bowiem zarówno biotechnologia, jak i telekomunikacja są jeszcze specjalnościami) mają swoje kłopoty i "stany nieustalone". Automatyka i robotyka nie cieszy się dużą popularnością wśród kandydatów. Biotechnologia, aby oficjalnie "zaistnieć", wymaga wzmocnienia kadrowego, a także rozbudowy bazy laboratoryjnej. Z telekomunikacją jest podobnie. Najtrudniejszą do przeskoczenia jest bariera kadrowa. Przedyskutowano różne formy udzielenia pomocy zainteresowanym wydziałom, tak aby trudności obecnie istniejące nie doprowadziły do wygaszenia rozpoczętych już poczynań. W przypadku automatyki i robotyki Kolegium uznało za celowe zaproponowanie powołania wspólnej rady programowej dla tego kierunku prowadzonego na dwóch wydziałach (dwie specjalności na RAU i także dwie na RMT). Szczegóły ustali prorektor RD z dziekanami zainteresowanych wydziałów. Kolegium, po dyskusji, postanowiło również zaproponować Senatowi, aby skład Komisji ds. Opracowania Ordynacji Wyborczej był ukształtowany następująco: 6 profesorów i docentów wybranych przez Senat ze swego grona, po dwóch przedstawicieli każdego ze związków zawodowych (NSZZ "Solidarność" i ZNP) oraz dwóch przedstawicieli delegowanych przez Samorząd Studencki.

RADA SPOŁECZNA

■ W wyniku uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach (uchwała nr XVI/90/90, z dnia 27 lutego 1990 r.) zakończyła działalność Rada Społeczna Politechniki Śląskiej, podobnie jak i rady społeczne wszystkich szkół wyższych zlokalizowanych na terenie województwa katowickiego. JM Rektor przesłał pisma z podziękowaniami za udział w pracach tego gremium do dyrektora KUM "Bumar-Łabędy" mgra inż. Ryszarda Jan-kowskiego, który pełnił funkcję przewodniczącego oraz do pozostałych członków byłej rady.

STOPNIE, TYTUŁY

■ Rady wydziałów nadały stopnie naukowe doktora, które uzyskali: mgr inż. Sławomir LITWIŃSKI z Pol. Częstochowskiej (RAu, 13.III.br. prom. prof. J. Ober), mgr inż. Barbara DREINERT z Głównego Instytutu Górnicztwa (RG, 20.III. prof. Wł. Sitko), mgr inż. Jan MURAS z Instytutu Metalurgii (RE, 27.III. prof. W. Paszek), mgr inż. Lech BARSZCZEWSKI z Politechniki Warszawskiej (RMT, 28.III. doc. W. Cholewa), mgr inż. Florian PIECHURSKI z Instytutu Inżynierii i Technologii Wody, Ścieków i Odpadów (RI, 30.III. doc. J. Zakrzewski), mgr inż. Marek CIEŚLA z Instytutu Inżynierii Materiałowej (RM, 30.III. prof. T. Lamber) i mgr inż. Paweł PODOLSKI z Instytutu Inżynierii Materiałowej (RM, 30.III. prof. A. Gierek). Gratulujemy (doktorom) i dziękujemy (promotorom).

STUDIA, STUDENCI

■ Znów BOJKOT, tym razem dotyczy on wnoszenia opłat za miejsca w domach studenckich. Z inicjatywy Komisji Uczelnianej Niezależnego Związku Studentów oraz Uczelnianego Samorządu Studenckiego studenci wezwani zostali do powstrzymania się od płaconia za miejsce w domu studenckim. Akcja została podjęta po ustaleniu w lutym br. kwoty 52.000,- zł jako odpłatności za miesiąc marzec. Mimo wstępnej akceptacji (tej kwoty) Uczelniany Zarząd Samorządu Studenckiego w piśmie skierowanym do JM Rektora z dnia 19.II.br. swoje stanowisko w tej sprawie sformułował następująco:

"Uczelniany Zarząd Samorządu Studenckiego uważa tak wysoką kwotę za nieuzasadnioną. W związku z tym UZS prosi o przedstawienie w najbliższym czasie konkretnych propozycji obniżenia opłat do poziomu odpowiadającego warunkom bytowym w akademikach. Widzimy możliwość wprowadzenia oszczędności m.in. poprzez ograniczenie ilości pracowników administracyjnych, sprzętaczek, a także rozważenie ewentualnego przekazania przynajmniej niektórych DS-ów w ajencję".

Podobną treść ma pismo KU NZS do JM Rektora z dnia 20.II.br., w którym czytamy m.in. "Kolejną podwyżkę opłat za miejsce w domu studenckim uważamy za znacznie zawyżoną. W związku z tym domagamy się: obniżenia opłaty za miejsce w akademiku, zwolnienia nadmiernie rozbudowanej administracji, redukcji etatów dla sprzętaczek, zamontowania w każdym akademiku liczników prądu i gazu".

W rozwieszonych na wydziałach plakatach wzywających studentów do bojkotu opłat za miejsce w DS znajdowaliśmy podobne żądania, z tym że ustaloną wysokość opłaty za miejsce określono mianem "absurdalnej". Sprawa odpłatności za dom studencki stała się dla studentów przedmiotem szczególnego zainteresowania w związku ze zmianą sposobu naliczania kosztów, wprowadzoną Rozporządzeniem MEN z dnia 16 października 1989 r. Ustaliło ono, że odpłatność nie może przekraczać miesięcznego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim obliczonego za okres trzech poprzedzających miesięcy. Z drugiej jednak strony suma wpływów z opłat za miejsce nie może być niższa niż 50% kosztów utrzymania domów studenckich. W poprzednich latach odpłatność ustalona była centralnie przez MEN. Podstawą do obliczeń był rok poprzedni, a wysokość ustalono na poziomie 50% kosztu średniego, ogólnokrajowego. W rzeczywistości, skutkiem m.in. inflacji, wpływ sy-

stematycznie spadały. W roku 1989 wynosiły one tylko 20% poniesionych kosztów utrzymania. Wzrost odpłatności powinien więc nie tylko uwzględnić realny wzrost kosztów, ale i również spowodować przywrócenie (określonej wyrażnie w rozporządzeniu) właściwej równowagi między kosztami utrzymania DS-ów i sumą wpływów z opłat za miejsca. Bardzo istotnym składnikiem kosztów są opłaty za energię. Dla domów studenckich stawki jednostkowe są identyczne ze stawkami dla przedsiębiorstw, a nie indywidualnych odbiorców energii (!!)

Na przykład stawka za 1 kWh dla DS-ów wynosi 369,60 zł. Nic dziwnego, że udział kosztów energii w kalkulacji stanowi - obok funduszu płać - najpoważniejszą pozycję. Administracja Politechniki Śląskiej kolejny raz, podobnie jak w latach poprzednich, wystąpiła do zakładów energetycznych o zmianę taryf opłat dla domów studenckich. Poważna szansa ustalenia niższej taryfy istnieje tylko w odniesieniu do energii elektrycznej. Sprawa instalowania liczników energii (elektrycznej i ciepłej) administracja Uczelni zajęła się już z końcem ubiegłego roku. Zakup i instalacja liczników energii elektrycznej jest w trakcie realizacji, a przed sezonem grzewczym 1990/1991 będą zainstalowane liczniki energii ciepłej. Dążenie do obniżenia kosztów za wszelką cenę, a szczególnie poprzez nieprzemysłane redukcje etatów lub rezygnację z niektórych usług byłoby przedsięwzięciem o charakterze powierzchniowym i przez dłuższy czas nie do utrzymania. Na pewno słuszną jest natomiast racjonalizacja zakupów i zużycia materiałów, a także podniesienie jakości i efektywności pracy personelu domów studenckich. Decyzje wykonawcze w tych sprawach zostały podjęte. W celu stałego analizowania kosztów utrzymania domów studenckich, efektywności pracy zatrudnionego w nich personelu i oceny starań o zmiany taryf energetycznych JM Rektor zamierza powołać komisję złożoną z przedstawicieli administracji oraz Samorządu Studenckiego. Odpłatność za marzec pozostaje więc nadal 52.000,- zł. Podana kwota nie zapewnia i tak możliwości zwrotu 50% kosztów miejsca w domu studenckim. Koszty te znane są MEN, stąd do stypendiów socjalnych wypłaconych studentom ("zamiejscowym") przyznawany jest odpowiedni dodatek. Wynosi on aktualnie (marzec) 86.400 zł. Nawet przy "kilkusetzłotowym" stypendium. W domach studenckich mieszka 60-70% studentów zamiejscowych, pobierających część stypendium uzależnioną od warunków socjalnych.

■ Kontakty zagraniczne w sprawach studenckich. Z inicjatywy posła i przewodniczącego MRN w Tychach dra inż. Sebastiana CZYPIŃKI z prorektorem ds. Dydaktyki spotkał się w dniu 21 marca br. p. Sven-Ake STRANLIND, burmistrz miasta Trollhättans w Szwecji. Delegacja szwedzkiego miasta przebywała w Tychach, z którymi łączą je dość ścisłe więzi. Szkoła techniczna w Trollhättans zainteresowana jest wymianą studencką, która mogłaby być realizowana w ramach podpisanego wcześniej porozumienia o współpracy między obu miastami. Podczas spotkania na Politechnice Śląskiej omawiano możliwości i uwarunkowania podjęcia wymiany studenckiej.

DZIEŃ KOBIECI

■ W tym roku Dzień Kobiet (8. marca) obchodzony był bardzo skromnie, ale jak zwykle, z wielką serdecznością okazywaną przez Panów (przynajmniej tak nam się wydawało!). Dla potwierdzenia tej serdeczności jednego z Panów - p. XAWEREGO WORODOTA (zgodnij koczku - kto to, jak mawia Kisiel) zamieszczamy Jego wiersz, zatytułowany

"PODZWONNE DLA DNIA KOBIECI '1990"

*W tym roku przemija osiemdziesiąt lat:
Międzynarodowy Dzień Kobiet
ustanowiono dla obrony ich praw
W Hadze - na Klary Zetkin wniosek.*

*W Polsce Ludowej Dzień Kobiet
przerodził się w ekliwy szablon
mający płeć pięknej dowieść,
że jest jej - jak nigdy - fajno!*

*Biegało się z kwiatuśkami,
by się przymilić różnym paniom
i stworzyć sobie parawanik
niewielkim kosztem - raz na rok!*

*Zziębni do cna panowie,
z obłędem w zmąconych oczach,
troili się, by w czas dobiec
gdzieś nie wiadomo po co?*

*Panie robiły dobrą minę
do kiepskiej gry w kobiece święto
i miały dość już wazelin,
wmięzów i emoknonsensów!*

*I oto zjawiała się era,
co wali w przeszłość jak taran
i znów się odradza idea,
by zwrócić KOBIECIOM ich prawa.*

*Bez kobiet by wnet zamarto
życie na naszej planecie,
dlatego trzeba i warto
zapewnić im - zdrowie i szczęście!*

*Codzienny dla kobiet szacunek,
uznanie ich roli w przyrodzie,
ułatwi żądania im trudne,
mężczyznom w twórczości pomoże!*

*Moje podzwonne dla Dnia Kobiet
dedykuję im w przekonaniu,
że pamięć Ich o mej osobie
pomoże mi w dalszym działaniu.*

SPORT

■ Tenis stołowy - najmłodszy. 17. i 18.II. w Gliwicach odbyły się eliminacje do Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży. W tym turnieju nasi juniorzy i juniorzy młodsi wygrali wszystko, co było do wygrania! Juniorzy: indywidualnie - trzy pierwsze miejsca. Pierwszy - Wojciech Kołodziejczyk. Gra podwójna - cztery pierwsze miejsca! Pierwsza para to G. Iwaniuk - W. Zemła. Drużynowo pierwszy AZS (w finale 5:0 z Kolejarmem Gliwice). Juniorzy młodsi: indywidualnie - trzy pierwsze miejsca. Pierwszy - Leszek Zajac. Gra podwójna - dwa pierwsze miejsca. Pierwsza para - W. Kołodziejczyk - W. Kowalczyk. Drużynowo pierwszy AZS Gliwice I, który w finale pokonał swoich klubowych kolegów (AZS Gliwice II) 3:0. Gratulujemy tych sukcesów!

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

■ W marcu z wyjazdów zagranicznych skorzystało 25 pracowników Uczelni. Paszporty pobrano aż do 11 krajów: Szwecja 2, RFN 1, Wielka Brytania 2, Szwajcaria 1, Dania 1, Brazylia 2, Japonia 2, NRD 2, ZSRR 5, Czechosłowacja 3 i Berlin Zachodni 1. Celem wyjazdów były: staże 6, konsultacje 7, konferencje naukowe 3, podjęcie pracy 1, na zlecenia innych resortów 7 oraz inne 1.

■ Taką samą liczbę gości (25) przyjęła również Uczelnia w marcu. Najwięcej przyjechało z Chin - 6 i Czechosłowacji - 4. Pozostałe kraje to: ZSRR 2, Wk. Brytania 2 oraz z Francji, NRD, Rumunii i Japonii po jednej osobie. 18 gości przyjechało na zaproszenie naszych instytutów, jeden na studia doktoranckie, a 6 w ramach wymiany bezdekwizowej realizowanej na podstawie zawartych umów o współpracy.

■ W dniach od 8 do 22.III.br. przebywała na Politechnice Śląskiej (na zaproszenie Instytutu Automatyki) delegacja z Pekinńskiego Instytutu Zarządzania i Ministerstwa Metalurgii, na czele z rektorem Instytutu prof. Bi Meng Lin'em. W skład delegacji wchodził ponadto: prof. Jiang Zong Ren, Sun Yu i Huang Zheng Yu oraz pp. Yuan Gen Li - v-ce dyrektor w Ministerstwie Metalurgii i Meng Xian Ming - dyrektor Centrum Szkoleniowego Kombinat w Jiuquan. Nasi goście przeprowadzili rozmowy na kilku wydziałach Uczelni oraz zwiedzili wiele zakładów pracy w naszym regionie. Z delegacją spotkał się też JM Rektor prof. T. Chmielniak. Goście zainteresowani byli możliwością podjęcia współpracy z Politechniką Śląską.

ORGANIZACJA

■ Zarządzenia Rektora: nr 18/89/90 z dn. 12.03.90 r. - w sprawie utworzenia Ośrodka Szkolenia Kierowców, nr 19/89/90 z dn. 19.03.90 r. - w sprawie zasad przyznawania pracownikom Politechniki Śląskiej dodatków za prace wykonywane w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

Pisma Okólne: nr 5/89/90 z dn. 12.03.90 r. - w sprawie odpłatności za miejsce, pokój lub segment w hotelach asystenckich Politechniki Śląskiej, nr 6/89/90 z dn. 21.03.1990 rok - w sprawie przestrzegania regulaminu pracy Politechniki Śląskiej.

Pisma wg rozdzielnika: RO/8/89/90 z dn. 21.03.90 r. - dotyczące zakończenia działalności Rady Społecznej Politechniki Śląskiej, RO/9/89/90 z dn. 27.03.90 r. - dotyczące informacji na temat projektów ustaw o szkolnictwie wyższym oraz o tytule i stopniach naukowych, RO/10/89/90 z dn. 28.03.90 r. - w sprawie powołania Komisji ds. Opracowania Ordynacji Wyborczej, RA/15/89/90 z dn. 26.03.90 r. - dotyczące wyrównania ustawowej relacji wynagrodzeń za 1989 r. w formie jednorazowego dodatku, RA/16/89/90 z dn. 29.03.90 r. - dotyczące podwyżek wynagrodzeń pracowników Uczelni od 1 stycznia 1990 r.